

Prada gândurilor

Ionutz21

Borfaș cuprins de teama bățăilor din stradă
După o lungă vreme când totul era scrum
S-a apucat de muncă la unu în livadă,
Deși dormea sărmanul la margine de drum.

Și înfocat de clipa cu care-o să trăiască,
Tot aspira la ziua când va primii salariu...
Trăgea să-și recâștige iertarea părintească,
S-alunge neputința din traiul său amar.

În zorii dimineții cu sapa la spinare
La câmp ieșea sărmanul, cu poftă de prășit.
Purta cu el adesea pachetul cu mâncare,
Că hrana pentru el, era ce i-a lipsit.

Și-n fiecare seară se întorcea la stradă
Sub podu-mbătrânit din capul satului
Visa să nu mai fie, a gândurilor pradă,
Visa ca-n zorii zilei să aibă-o casă-a lui.

Și zi de zi cu trudă și cu credința-n floare,
Ștergându-și obrăjorii de-atâta plâns vărsat...
Munca să-și recâștige pachetul cu mâncare,
Păcatele să-și spele după atât oftat.

Bătrânul într-o seară, privindu-l drept în față
Autocrat de altfel pe glie și pe vis.
I-a oferit acum refugiul de o viață,
Un pat și-o masă caldă și-un gând de nedescris.

A străduit să-i fie aproape și când plouă,
Bucata lui de pâine să-i de-a sărmanului...
L-a îmbrăcat cu straie din moda asta nouă
Și-apoi i-a dat salariul, să aibă-un ban al lui.

După un timp bătrânul plecat în altă zare
Îi lasă pe măsută cerințele de zi.
În frigider îi puse pachetul cu mâncare,
Că astăzi doar recolta îl va îmbogăți.

Și tânărul de-ndată se duse spre cărarea,
S-adune cucuruzul ce pare-acum de plumb.
Bătrânul se întoarce și mare-i fu mirarea,

Văzându-și în ogradă, mormanul de porumb.

Bătrânul se închină spunând că numai Domnul
Putea să-i pună-n cale un astfel de fecior
Avea să-și recâștige încrederea și somnul
Și visul de odată, de care-i era dor.

Acum priviți cu toții cum timpul ne învață,
Nu-l judecați pe-acela ce-a devenit hoinar.
Că nimeni nu-i cunoaște povestea sa de viață,
Luptând pentru o pâine cu traiul său amar!

Georgian Ionut Zamfira 03.06.2021